

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

18 NOVEMBER 1993

ONTWERP VAN DECREET

tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer H. Candries**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer C. Moors.

Vaste leden : de heer J. De Meyer, mevrouw A. Leysen en de heren L. Martens, C. Moors en G. Vanleenhove ;

de heren E. Baldewijns, A. Schellens, R. Swinnen en 1. Verleyen ;

de heer R. Deswaene, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck en de heer W. Taelman ;

de heer G. Annemans ;

de heer L. Appeltans ;

de heer J. Tavemier.

Plaatsvervangers :

de heren P. Breyne, H. Candries, P. Deprez, F. Sarens en M. Van Peel ;

de heren P. Hostekint, E. Pinoie, W. Seeuws en R. Vanlerberghe ;

de heren E. Beysen en J. Eeman en mevrouw J. Leduc ;

mevrouw M. Dillen ;

de heer R. Van Hooland ;

de heer M. Maertens.

zie :

399 (1992-1993)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet

— Nrs. 2 en 3 : Amendementen

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van de Vlaamse Raad behandelde het ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid op vrijdagmiddag 5 november 1993.

1. ALGEMENE BESPREKING

A. Toelichting door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Het is de bedoeling om de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) — die reeds in 1985 onder dezelfde benaming bij besluit van de Vlaamse Executieve was opgericht — door een decretale basis meer autonomie te geven. Gezien het feit dat deze raad enkel adviezen en aanbevelingen formuleert inzake wetenschapsbeleid, is zeker geen rechtspersoonlijkheid nodig.

Belangrijke verschilpunten ten opzichte van het vroegere besluit zijn :

1. dat de opdracht van de raad voornamelijk gesteld wordt in termen van adviesverstrekking en aanbevelingen over het globale beleid, het uitwerken van globale beleidslijnen, het adviseren van de prioriteiten inzake wetenschapsbeleid, het toetsen van het wetenschapsbeleid aan de ontwikkelingen op sociaal, economisch, technologisch en cultureel vlak en over het toetsen van de doelmatigheid van de organisatie van het wetenschapsbeleid. Bij dit laatste wordt geen gewag gemaakt van operationele opdrachten. Die worden door het decreet afgebouwd en vormen veeleer een taak die, naargelang het onderwerp, waargenomen kan worden door de Administratie voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid, het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek of het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie ;

2. dat de adviezen en aanbevelingen van de raad openbaar zijn, tien werkdagen na mededeling aan de Vlaamse regering, en dat deze adviezen gepubliceerd kunnen worden ;

3. dat de raad de noodzakelijke informatie ter beschikking krijgt vanwege de Vlaamse regering, om hem in staat te stellen zijn opdrachten naar behoren te vervullen, zonder daarom onbeperkte toegang te krijgen ;

4. dat de raad over een dotatie beschikt in plaats van over een werkingskrediet ; in de ontwerp-begroting voor 1994 is hiervoor 5,1 miljoen ingeschreven ;

5. dat de raad voor het permanent secretariaat een beroep mag doen op gespecialiseerd personeel, statutair of contractueel ;

6. dat de raad bestaat uit 16 leden en een voorzitter, waarvan ten minste 8 leden en de voorzitter ervaring dienen te hebben met wetenschappelijk onderzoek. Op die manier komt er een goed evenwicht tussen de wetenschappers zelf en de vertegenwoordigers uit de sociaal-economische kringen. De wetenschappers zorgen voor de wetenschappelijke onderbouwing van de adviezen en aanbevelingen, de sociaal-economische kringen voor de adviesverstrekking over de maatschappelijke behoeften inzake wetenschapsbeleid. Deze laatsten kunnen ook rapporteren over de maatschappelijke effecten ervan ;

7. dat de raad door zijn decretale oprichting nu ook het adviesorgaan van de Vlaamse Raad wordt ; laatstgenoemde

kan inderdaad adviezen vragen aan de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid. Indien de VRWB het kenniscentrum wordt van de Vlaamse Raad i.v.m. de maatschappelijke implicaties en de gevolgen van wetenschap en technologie, dan betekent dit alvast een meerwaarde ;

8. dat de raad zelf een huishoudelijk reglement kan opstellen waarin alle bepalingen over de interne werking worden opgenomen.

Het is dus de bedoeling om, conform het Vlaamse regeerakkoord, op deze manier en via dit ontwerp van decreet de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid een hogere status en een grotere autonomie te geven. Zo kan de raad uitgroeien tot hét adviesorgaan inzake wetenschapsbeleid van zowel de Vlaamse Raad als de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

B. Opmerkingen en vragen van de leden, met antwoord van de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

1. Autonomie en duidelijke functieomschrijving van de VRWB

Een lid wijst op het belang van dit ontwerp van decreet voor het wetenschappelijk beleid in Vlaanderen. Hij heeft wel een aantal vragen en bedenkingen bij dit ontwerp van decreet. Hij vraagt zich af of het niet aangewezen is dat de onafhankelijkheid van de VRWB ten opzichte van het beleid zelf duidelijker tot uiting komt, zeker gezien de bedoeling van dit ontwerp van decreet om van de VRWB een autonoom adviesorgaan te maken dat het beleid voorbereidt en begeleidt. De VRWB heeft geen echte rechtspersoonlijkheid en blijft voor wat de personeelsaanwerving betreft, afhankelijk van de Administratie voor de Programmatie van het Wetenschapsbeleid (APWB). Zou de autonomie van de VRWB niet beter gediend zijn met een echte rechtspersoonlijkheid ? Zal er door deze structuur geen spanningsveld ontstaan tussen de APWB en de VRWB ? Volgens het lid zijn er garanties nodig voor een duidelijke en degelijke coördinatie.

De minister verwijst naar zijn toelichting en naar het decreet waarin duidelijk de onderscheiden taken voor APWB en VRWB worden aangegeven. De VRWB heeft als taak advies te verstrekken voor het globale beleid, de APWB zal zich met concrete operationele opdrachten en uitvoerend werk inlaten. De 'fysieke' band van de VRWB met de APWB door de huisvesting kan de noodzakelijke coördinatie en de uitwisseling van informatie alleen maar ten goede komen. Een correcte aanwerving van het personeel wordt verzekerd door de verwijzing in het decreet naar de functieomschrijving en de kwalificaties, en door de aanwerving door het Vast Wervingssecretariaat.

2. Adviezen

Hetzelfde lid is verheugd dat ook de Vlaamse Raad de VRWB om advies zal kunnen vragen. Hij wijst echter ook op het risico van te veel overlappende adviezen in het algemeen : van de SERV, van de MINA-raad, van de VRWB. Vaak zijn het dezelfde mensen die vanuit verschillende stoelen over dezelfde dossiers advies moeten uitbrengen. Leidt dit overigens niet tot vertraging van het beleid ?

Volgens de minister heeft de Vlaamse regering de intentie een overzicht op te maken van de materies die voor advies vatbaar zijn en van de instanties die dit advies zullen geven. De Executieve heeft de opdracht gegeven alle bestaande adviesraden in kaart te brengen. De decretales basis van de VRWB, de SERV en de MINA-raad zal geen problemen veroorzaken voor de toekomstige besluitvorming inzake de adviesraden. Het is de bedoeling tot één samenhangend beleidsadviserende organisatie te komen, nl. de SERV, met per beleidsdomein één partner en/of adviseur. De minister erkent verder het probleem van de tweede- of **derde-machts**-adviesgeving. Dat mensen tegelijkertijd in verschillende adviesraden zitting hebben is zinloos en moet afgeschaft worden. Het aantal adviesraden moet verminderd worden. Executieve en parlement moeten hun beleid met minder adviezen kunnen uitvoeren.

Inzake de verplichting van de Vlaamse regering om advies in te winnen vindt het lid een nadere omschrijving wenselijk van „alle belangrijke niet-gereguleerde acties en initiatieven inzake wetenschapsbeleid..” (art. 3 § 4, vierde streepje). Wie zal uitmaken wat belangrijk genoeg is om er advies over te moeten vragen ? Is het overigens voldoende dat de VRWB enkel in de beleidsvoorbereidende fase advies moet uitbrengen ? De raad zou ook de uitvoering van het beleid moeten kunnen toetsen, een vergelijking maken van opzet en realisatie. Voor de toetsing van het beleid verwijst de minister naar de vier krachtlijnen die de regering inzake wetenschapsbeleid uitgetekend heeft. Een van de **kernopdrachten** van het wetenschapsbeleid is de evaluatie van de resultaten door een doelmatigheidstoetsing van instrumenten, mensen, structuren, fondsen en loketten.

Een ander lid merkt op dat niet alleen de drempel voor het geven van opdrachten niet te hoog mag liggen, maar dat ook het produkt toegankelijk moet zijn : het advies van de VRWB kan ook nuttig zijn voor KMO's, starters enz.

3. Samenstelling van de VRWB

Eerstgenoemd lid is bezorgd over de onafhankelijke opstelling van de voorzitter. Volgens hem bestaat het gevaar dat een voorzitter meer aan lobbywerk doet dan aan wetenschappelijke duiding. Daarom vindt het lid het aangewezen een cumulatieverbod voor de voorzitter in te stellen of een onverenigbaarheid van het voorzitterschap met bepaalde andere functies.

Bovendien pleit het lid voor een evenwichtige vertegenwoordiging van de raad naar buiten toe door de aanstelling van iemand naast de voorzitter. Hij wijst hierbij op de niet ondenkbare mogelijkheid dat de voorzitter iemand van de zogenaamde harde sector is. Kan de voorzitter overigens niet door de raad zelf aangewezen worden ?

De vraag naar de onafhankelijkheid van raadsleden is natuurlijk niet nieuw. Volgens de minister is het een kwestie van deontologie waarbij men afstand moet doen van het eigenbelang. De regering zal bijvoorbeeld op een ander domein, nl. bij de herstructurering van het economisch **overheids**initiatief, de bestuurders die namens de Vlaamse gemeenschap in GIMV, in Gimvindus zitten, duidelijk maken dat zij daar zitting hebben om een taak te vervullen voor de Vlaamse gemeenschap. Wat de onafhankelijkheid van de voorzitter van de VRWB betreft, meent de minister dat het wenselijk is iemand met bekendheid in het milieu als voorzitter aan te stellen. De functie ontkoppelen van de wetenschappelijk wereld zou de doelstellingen van de VRWB niet die-

nen. Voor een assistentie van de voorzitter is de minister evenmin te vinden. Zoals de memorie van toelichting vermeldt, werd er in het kader van de continuïteit van de raad zoals ze nu bestaat, geen functie van ondervoorzitter gecreëerd. De voorkeur gaat uit naar eenledige leiding voor de raad, niet naar tweeledige leiding. In andere instellingen, bijvoorbeeld het **VITO**, heeft de regering overigens om efficiëntieredenen de oorspronkelijke regeling van de tweeledige leiding moeten herzien.

Hetzelfde lid is tevreden met de verhoudingen in de samenstelling van de raad, maar is bezorgd over de vertegenwoordiging van de zogenaamde zachte wetenschappen. Hij meent dat de wijze waarop kandidaten voorgedragen worden geen garanties biedt voor voldoende inspraak van de zachte sector. Hij vreest verder dat de departementale verantwoordelijken, die weliswaar met raadgevende stem bij de raad betrokken worden, te zwaar zouden kunnen wegen op de adviesvorming over specifieke beleidsdomeinen. Die leidinggevende mensen hebben immers een bijzondere kennis van bepaalde **beleidsdomeinen**, die meestal gekoppeld is aan een bepaalde politieke visie. Zou de VRWB niet beter zelf bepalen wie ze uitnodigt om te horen ?

Het ander lid meent dat de differentiëring in de samenstelling voldoende garanties biedt voor de goede werking van de raad. Het huishoudelijk reglement zou verder kunnen bijdragen tot de voldoende vertegenwoordiging van de zachte sector in de raad en zou ook de eventueel te zware administratieve invloed kunnen tegengaan. De belangrijkste opdracht na dit decreet lijkt dan ook het opstellen van dit huishoudelijk reglement. De commissie zou in dit verband een aantal richtlijnen kunnen formuleren voor **degenen** die dit reglement zullen opstellen.

Over het evenwicht in de samenstelling van de raad laat de memorie van toelichting geen twijfel bestaan, meent de minister. De raad moet evenwichtig samengesteld worden, ook met mensen van de zachte sector. Verder wijst de minister erop dat de aanwezigheid van adviserende leden in de raad nuttig is voor de band met het operationele en voor de uitwisseling van informatie. De samenstelling met een kern van effectieve leden en daarnaast adviserende deskundigen, dient de doelstellingen van de VRWB.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

HOOFDSTUK 1

Algemeen

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen eenparig **aangenomen**.

HOOFDSTUK II

Oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

Artikel 2

Op artikel 2 is er een amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck om de voorgestelde benaming te wijzigen in : „Vlaamse Wetenschapsraad” (zie Stuk 399 (1992-1993) — nr. 2). De voorgestelde benaming zou te veel verwarring

scheppen en de taaladviezen zijn niet overtuigend. Naar analogie met de Vlaamse Onderwijsraad die zich met het onderwijsbeleid inlaat, spreekt men beter van een Vlaamse **Wetenschapsraad** dan van een Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid.

De minister wijst dit voorstel af om verschillende redenen. Vooreerst bestaat de huidige raad met dezelfde naam reeds sinds 1985 en is er nooit enige verwarring ontstaan. Het behouden van de naam bevordert ook de herkenbaarheid van de raad voor de buitenwacht. De minister opteert ook voor de analogie met de nog bestaande Nationale, en in het kader van de St.-Michielsakkoorden op te richten, Federale Raad voor Wetenschapsbeleid. Een andere benaming vergroot de kans op 'hiërarchisering' van deze raden, wat zeker vermeden moet worden. „**Wetenschapsbeleid**” is een ruimer begrip dan „**wetenschap**” en de benaming „Raad voor het Wetenschapsbeleid” drukt beter de globale beleidsoriëntatie uit dan het beperktere „Wetenschapsraad”. Praktisch gezien betekent naamsverandering ook extra kosten voor de aanpassing van het logo, de brochures, voor het imago. De argumenten van de dienst Taaladvies voor het behoud van de naam zijn gegrond.

Het amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck wordt eenparig met 11 stemmen verworpen.

Artikel 2 wordt eenparig met 11 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK III

Bevoegdheid van de raad

Artikel 3

Op artikel 3 § 2 is er een amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck om in de tekst achter het vierde streepje toe te voegen dat de raad ook de doelmatigheid van de structuren en de werking van het wetenschapsbeleid kan toetsen (zie Stuk 399 (1992-1993) — nr. 2).

De minister is van oordeel dat door het uitbreiden van de toetsingsopdracht van de VRWB tot de structuren en de werking van het wetenschapsbeleid, de raad weer in een operationele rol geduwd wordt. Met dit decreet wou men dit juist afbouwen. Door de definitie van het voorwaardenbeleid van het NFWO, door de diverse maatregelen ten aanzien van de universiteiten en door het voorzien in interne en externe audits van de administratie, worden voldoende mogelijkheden geschapen om de doelstellingen van een **doelmatigheidstoetsing** van de structuren en hun werking te realiseren.

Het amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck wordt eenparig met 11 stemmen verworpen.

Artikel 3 wordt eenparig met 11 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Informatiedoorstroming en verslaggeving

Artikel 4

Op artikel 4 is er een amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck om zowel het passief als actief recht op informatie voor de VRWB te verzekeren, zowel ten aanzien

van de regering als van de administratie. Het is immers de bedoeling van dit decreet om de raad meer autonomie te geven (zie Stuk 399 (1992-1993) — nr. 2).

Volgens de minister staat of valt de autonomie van de raad niet met het algemeen recht op informatie. Autonomie betekent ook niet dat de raad te allen tijde onbeperkt toegang moet krijgen tot alle beschikbare informatie. Het recht op informatie moet in elk geval beperkt worden tot de informatie die noodzakelijk is voor de uitvoering van de decretaale opdracht. Ten aanzien van de administratie kan het recht op informatie niet decretaal vastgelegd worden. Als beleidsvoorbereidend en -uitvoerend orgaan van de Vlaamse regering kan enkel de politieke overheid, onder wiens gezag de administratie werkt, gevat worden door dit decreet. Voor het overige zijn de bepalingen van het decreet op de openbaarheid van bestuur onverkort van toepassing.

Het amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck wordt eenparig met 11 stemmen verworpen.

Artikel 4 wordt eenparig met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 5

Artikel 5 wordt zonder opmerkingen eenparig met 11 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK V

Samenstelling van de raad

Artikel 6

Op artikel 6 is er een amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck om paragraaf 3 over de voordracht van zes leden door de werkgevers- en werknemersorganisaties die in de SERV vertegenwoordigd zijn, weg te laten. Het lid meent dat drukkingsgroepen geen volwaardig lid hoeven te zijn van een raad die inhoudelijke adviezen moet verstrekken over het wetenschapsbeleid (zie Stuk 399 (1992-1993) — nr. 2).

De minister repliceert hierop dat het wetenschapsbeleid rekening moet houden met de relatie tussen wetenschap en samenleving. De samenstelling van een raad die inhoudelijke adviezen moet verstrekken over het wetenschapsbeleid, moet dan ook representatief zijn voor beide componenten. Als intermediaire organisatie is de VLIR bij uitstek aangewezen om de vertegenwoordigers uit de Vlaamse universiteiten aan te wijzen. Wat de component samenleving betreft, wordt tot nader order de SERV erkend als representatief orgaan in Vlaanderen voor de diverse geledingen van het economisch milieu en van het maatschappelijk draagvlak. De sociale gesprekspartners zijn derhalve goed geplaatst om adviezen te verstrekken over de maatschappelijke behoeften inzake wetenschapsbeleid en om zo de terugkoppeling te verzorgen over de maatschappelijke effecten ervan. Het is dus logisch dat zowel VLIR als SERV in aanmerking komen om vertegenwoordigers voor te dragen.

Het is volgens de minister ook beter dat de vertegenwoordigers aangeduid door de SERV, permanent in de raad zitting hebben, dan dat ze slechts ad hoc kunnen deelnemen aan vergaderingen. Ze vormen zo een continue band met de maatschappelijke noden.

Verder vraagt een lid waarom slechts de helft van de raad uit deskundigen moet bestaan. Waarom moeten niet allen wetenschappelijke ervaring hebben ? De minister geeft toe dat dit een discussiepunt was. Sommigen pleiten inderdaad voor een raad die enkel uit wetenschapslui samengesteld is, anderen menen dat slechts een minderheid uit de wetenschappelijke wereld vertegenwoordigd moet zijn. De minister heeft geopteerd voor een samenstelling waarvan ten minste de helft van de kern wetenschapsmensen zijn. Hij zal er op toezien dat hun aanwezigheid maximaal is. Hij wil echter de ivoren toren-mentaliteit vermijden : vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen in de raad zijn essentieel voor de band met de samenleving.

Hetzelfde lid sluit zich aan bij het amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck : is het eigenlijk nodig dat leden voorgedragen door de SERV in de raad zitting hebben ? De SERV op zich is al een adviesorgaan dat inzake wetenschapsbeleid geraadpleegd kan worden, dat dan nog eens afgevaardigden in een ander adviesorgaan heeft. Men komt tot een situatie van advies in het kwadraat. In het antwoord van de minister inzake de inflatie van adviezen meent het lid een argument te zien om dit amendement aan te nemen. De minister repliceert hierop dat niet de SERV kandidaten voordraagt, maar de sociale partners die in de SERV vertegenwoordigd zijn. Het lid wijst erop dat in de praktijk bijna altijd dezelfde mensen voor die adviesraden voorgedragen worden. De minister deelt de zorg van het lid. De sociale partners zijn overigens zelf tot die vaststelling gekomen. Dat dezelfde mensen in verschillende adviesraden zitting hebben, leidt er trouwens toe dat adviezen vaak te laat komen. De minister heeft de sociale partners gevraagd zich over dit probleem te beraden en zelf voorstellen te doen om dit in de toekomst te vermijden.

Een ander lid meent dat de aanwijzing van wetenschappelijke **experten** door de VLIR al voorspelbaar is. **Kunnen** de vorsers zelf, zoals mensen van bijvoorbeeld Focus Research, geen toegang hebben tot de raad ? De minister wijst erop dat zij via de aanbreng van de wetenschapsmensen in de raad aanwezig kunnen zijn. Hij rekent erop dat de **wetenschappelijke** wereld zelf wijs genoeg zal zijn om met organisaties als Focus Research rekening te houden.

Nog een ander lid merkt op dat de memorie van toelichting alleen aan de regering de verplichting oplegt om voor de helft wetenschapsmensen voor te dragen. De minister bevestigt dit. Hij meent dat die verplichting opleggen aan de sociale partners een inbreuk zou betekenen op hun autonomie. Hij zal hen wel uitdrukkelijk aanbevelen — als dit al nodig zou zijn — mensen met wetenschappelijke ervaring en kennis aan te wijzen.

Het amendement van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck wordt met 10 stemmen tegen 1 verworpen.

Artikel 6 wordt met 10 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikel 7

Artikel 7 wordt zonder opmerkingen eenparig met 11 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK VI

De werking van de raad

Artikel 8

Artikel 8 wordt zonder opmerkingen eenparig met 11 stemmen aangenomen.

Artikel 9

Een lid vraagt zich af waarom het uitbrengen en bekendmaken van minderheidsadviezen niet als bepaling in dit artikel is opgenomen. De minister meent dat het niet tot de vaste organisatiestructuur behoort om deze bepaling bij decreet of wet te vatten. Het is aan de VRWB om dit in haar huishoudelijk reglement op te nemen. De minister heeft hierop aangedrongen in de memorie van toelichting. In de Angelsaksische landen bestaat de traditie van de *dissenting opinion*, hier niet. De minister heeft de notie wel willen introduceren, wat al een eerste stap in de goede richting is.

De heer J. Tavernier dient een amendement in op artikel 9 dat een punt **5bis** toevoegt, waardoor het op te stellen huishoudelijk reglement ook de wijze regelt waarop de minderheidsadviezen bekendgemaakt worden (Stuk 399 (1992-1993) – nr. 3).

Het amendement van de heer J. Tavernier wordt met 9 stemmen tegen 2 verworpen

Artikel 9 wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 10 tot 13

De artikelen 10 tot en met 13 worden zonder opmerkingen eenparig met 11 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK VII

Het statuut van de voorzitter,
van de leden en van de personen
die aan de raad hun medewerking verlenen

Artikelen 14 en 15

De artikelen 14 en 15 worden zonder opmerkingen eenparig met 11 stemmen aangenomen.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepaling

Artikel 16

Artikel 16 wordt zonder opmerkingen eenparig met 11 stemmen aangenomen.

III. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet wordt met 10 stemmen bij 1
onthouding aangenomen.

De verslaggever,

H. CANDRIES

De voorzitter,

C. MOORS
